



## בש"פ 1049/17 - באשור אבו רקייק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1049/17

כבוד השופטת ד' ברק-ארז  
באשור אבו רקייק

לפני:  
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי  
בבאר-שבע מיום 29.1.2017 בעמ"ת 51605-01-17  
שניתנה על-ידי כבוד השופטת הבכירה ח' סלוטקי

עו"ד אלי בניה

בשם המבקש:

### החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 29.1.2017 (עמ"ת 51605-01-17, השופטת הבכירה ח' סלוטקי). בית המשפט המחוזי דחה בקשה להקדמה של מועד הדיון הקבוע בערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 11.1.2017 (מ"ת 54703-12-16, השופטת הבכירה ש' שטרית).

2. ביום 26.12.2016 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 22.12.2016 הגיע המבקש לביתה של גרושתו (להלן: המתלוננת) בבאר שבע והטיח בה קללות חמורות. בהמשך לכך עלה המבקש בעקבות המתלוננת לדירת שכנתה ואיים עליה, על אמה ועל השכנה בפגיעה שלא כדין בגופן. מיד לאחר מכן ירדה המתלוננת עם אמה וילדיה ונכנסה לדירתה.

עמוד 1



בשלב זה, המבקש ירד אחריהן, בעט בדלת הכניסה לדירה, נכנס אליה ובאוחזו בביתו התינוקת הוסיף ואיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה.

3. המדינה הגישה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 11.1.2017 קבע בית משפט השלום כי קיימת בעניינו של המבקש תשתית ראייתית מבוססת היטב הכוללת את הודעת המתלוננת וכן את הודעותיהן של שתי עדות הראייה לאירוע – שכנתה של המתלוננת ואמה. כמו כן, בית משפט השלום קבע כי אין בטענותיו של המבקש בעניין הקלטה שהעביר לחוקרי המשטרה ומחזקת לשיטתו את הגרסה שמסר כדי לכרסם בתשתית הראייתית, וכי מקומן של טענות אלה להתברר בהליך העיקרי. נוכח מכלול הנסיבות, ובפרט עברו הפלילי המכביד של המבקש, הורה בית משפט השלום על עריכת תסקיר בעניינו וקבע דיון המשך בבקשת המעצר ליום 2.2.2017. כן נקבע כי המבקש יישאר במעצר עד החלטה אחרת.

4. ביום 23.1.2017 הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי על החלטתו של בית משפט השלום. בערר נטען כי בית משפט השלום שגה בקבעו שקיימת תשתית ראייתית לחובתו של המבקש, בפרט נוכח ההקלטה המצויה בידי המבקש, שלטענתו סותרת את גרסת המתלוננת. בו ביום הורה בית המשפט המחוזי כי המבקש ימציא לידי המדינה ללא דיחוי את מכשיר הפלאפון שבו שמורה ההקלטה הרלוונטית, כך שהמשטרה תשלים את החקירה על ידי הצגת ההקלטה למתלוננת ולעדות הראייה עד ליום 1.2.2017. כמו כן, בית המשפט המחוזי קבע דיון בערר ליום 5.2.2017.

5. ביום 29.1.2017 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בקשה להקדמת הדיון האמור. בבקשה נטען כי "מחדלי החקירה והחסר הראייתי" בתיק מצדיקים את שחרורו וכי גם אם יש צורך בהשלמת חקירה ניתן לעשות כן כשהמבקש משוחרר. בהמשך לכך, המבקש עתר לקיומו של הדיון בדחיפות, בשים לב לקביעתו של מועד הדיון בעניין תסקיר המבחן בבית משפט השלום ליום 2.2.2017. בו ביום דחה בית משפט המחוזי את הבקשה האמורה.

6. הבקשה שבפני נסבה על החלטתו של בית המשפט המחוזי שלא להקדים את הדיון בעררו של המבקש. בבקשה שב המבקש על טענותיו בעניין מחדל החקירה שנפל לכאורה בתיק ושבינו, כך נטען, ראוי לשחררו לאלתר. לטענתו, אי-הקדמת הדיון מקפחת את זכויותיו ואינה סבירה בנסיבות העניין.

7. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתשובת המדינה. כידוע, רשות לערור לפי סעיף 53(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 תינתן אך במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו: בש"פ 684/12 ברטלר נ' מדינת ישראל, פסקאות 17-18 (31.1.2012); בש"פ 5234/15 יצחקיאן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (6.8.2015) (להלן: עניין יצחקיאן)). מקרה זה אינו מצדיק מתן רשות ערר. הבקשה מופנית כנגד החלטה דיונית של בית המשפט המחוזי שאינה חורגת מדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי (ראו: בש"פ 2875/16 קדומי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (8.4.2016)). יתר על כן, ההליך כולו מצוי ב"שלב הביניים" – שכן טרם הושלמה הבחינה באשר לבקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים. בית משפט זה כבר עמד בעבר על כך שככלל ראוי להמתין לסיום הדיון במכלול היבטי המעצר בערכאה הדיונית טרם הגשת ערר – ולא כל שכן בקשת רשות לערור (ראו: עניין יצחקיאן, בפסקה 7; בש"פ 9036/15 מחיסין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (30.12.2015); והשוו: בש"פ 5833/15 צוברא נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (10.9.2015)).



8. אשר על כן: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' בשבט התשע"ז (1.2.2017).

ש ו פ ט ת

---